

I DEO

1.1. UVODNA RAZMATRANJA

"Došlo je vreme" da i vodu treba oprati, tako je nedavno jedan osnovac zabrinuto zapisao u radu o zagađivanju životne sredine. Današnja civilizacija razvijana je na paradigmi stalnog materijalnog rasta i podsticanja beskrupulozne potrošnje prirodnih resursa. Posledice su poznate. Čovečanstvo ulazi u treći milenijum sa globalnim ekološkim problemima kao što su:

- oštećenje biosfere i njenih ekosistema,
- demografska eksplozija - do 2040. godine očekuje se 10 milijardi stanovnika,
- globalne promene klime,
- iscrpljenost prirodnih resursa,
- otpad u nesavladivim količinama,
- oštećenje zdravlja ljudi itd.

S jedne strane, industrijalizacija omogućava poboljšanje životnog standarda velikog broja ljudi na Zemlji ali s druge strane negativno utiče na kvalitet životne sredine i zdravlje čoveka. Čovek je konačno shvatio da je pitanje dalje strategije opstanka drugačiji odnos prema životnoj sredini. U suštini, ekološka kriza je samo nerazdvojni deo velikih civilizacijskih zbivanja. Pre svega, duboke krize jednog načina proizvodnje, modela potrošnje i privrednog rasta, uz istovremeno gubljenje osnovnih ljudskih vrednosti. Takav život izveo je čoveka iz ravnoteže sa prirodom čiji je on samo deo; i ona se može povratiti samo temeljnim sociokulturnim alternativama u načinu proizvodnje i potrošnje. U vremenu globalne ekološke krize obrazovanje i vaspitanje za zaštitu životne sredine se, pored blagovremenog i verodostojnog informisanja,

zakonske regulative i ekološki opravdanih ulaganja, postavlja kao najvažniji zadatak, bududi da najneposrednije utiče na stvaranje ekološke svesti i ekološkog ponašanja. Osnovni elementi teorijski i empirijski stečene ekološke svesti su ekološko znanje, vrednovanje ekološke situacije i ekološko ponašanje. Pri tom, ekološku svest ne čine samo saznanja o odnosu prirode i društva, o narušavanju ekološke ravnoteže i potrebi zaštite životne sredine, ved i savest, odnosno spremnost pojedinaca i društvenih grupa da se u toj zaštiti angažuju i da se odgovorno i ekološki opravdano odnose prema sredini u kojoj žive. Obrazovanje i vaspitanje za zaštitu životne sredine treba da omoguđi redefinisanje čovekovog odnosa prema prirodi i promenu njegovog ponašanja: osnovni uslov je poštovanje prirodnih zakonitosti. Priroda je izvor života koji se mora sačuvati. A da bi to postigao čovek ne sme da remeti njenu ravnotežu, međuzavisnost i raznovrsnost i veliku mod samoreprodukcije. Obrazovanje i vaspitanje za zaštitu životne sredine ne podrazumeva samo upoznavanje prirodnih i društvenih nauka neophodnih za razumevanje i rešavanje ekoloških problema i zagađivanja životne sredine, ved pretpostavlja i dogradnju moralnih principa i formiranje novog sistema vrednosti čoveka u odnosu na prirodu i okruženje: čovek može i mora da bude samo korisnik prirode, a ne i njen neograničeni gospodar. Ako ništa drugo, sebe radi, čovek mora da vodi računa o tome da ne uništi sopstvenu životnu sredinu, a time i sebe samog.

Pojam održivog razvoja dovodi se, najčešde, u vezu sa zaštitom životne sredine, planiranjem

društvenog razvoja, ekološkim, ekonomskim i političkim pitanjima. Koncept održivog razvoja predstavlja novu razvojnu paradigmu, novu strategiju i filozofiju društvenog razvoja. U tom kontestu često se pogrešno i pod pojmom ekologija smatra samo zaštita životne sredine. Ekologija je nauka koja se bavi proučavanjem međusobnih odnosa živih bida i spoljašnje sredine, a zaštita životne sredine.

Aktuelnosti pojma održivog razvoja naročito doprinose izazovi koji dolaze sa ugroženošdu životne sredine. Ekonomski rast nije bez rizika; ako privreda raste prebrzo, može dovesti do iscrpljivanja resursa i zagađenosti životne sredine. Održivost ekonomskog rasta u uslovima iscrpljivanja čistih prirodnih resursa sve je komplikovanija. Neke od

----- CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU -----

<http://www.maturskiradovi.net/eshop/>

POGLEDAJTE VIDEO UPUTSTVO SA TE STRANICE I PORUČITE RAD
PUTEM ESHOPA , REGISTRACIJA JE OBAVEZNA.

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com